

LÁ THƯ MỤC VỤ

Sau 15 năm bỏ xứ lần đầu tiên tôi trở về ăn Tết ở Việt Nam. Lúc đó kinh tế Việt Nam sau 10 năm ‘đổi mới’ thật sinh động, tuy đó chỉ là những sinh hoạt thương mại bình thường ở Miền Nam cũ giờ được ‘cởi trói’ nên bung ra lại. Lúc bấy giờ mẹ tôi đang ở với vợ chồng chị Tư trong khu phố chợ Phạm Văn Hai, nên năm ấy tôi ăn tết ở Sài Gòn.

Khu chợ Phạm Văn Hai, tức chợ Ông Tạ cũ, kẻ mua người bán thật tấp nập. Khu này lúc tôi đi còn là bãi đất trống của một nghĩa trang vừa bị giải tỏa. Nhờ bãi đất của nghĩa trang cũ này mà khu chợ Ông Tạ trước kia được mở rộng qua bên này đường, phình ra to gấp đôi ở khúc từ rạp Đại Lợi qua tới đầu đường Trương Minh Ký cũ. Khu nghĩa trang bị giải tỏa chỉ làm chợ một phần nhỏ, phần còn lại được chia lô làm thành khu phố mới. Dọc các lô nhà có các con đường từ bên Ông Tạ nối qua đường Mai Ngọc Khuê cũ bên Lăng Cha Cả. Nhờ vậy mà có thể lội bộ chỉ mất vài phút từ nhà anh Ba tôi trên đường Mai Ngọc Khuê bên Lăng Cha Cả qua bên khu phố Phạm Văn Hai nơi gia đình chị Tư tôi mới dời từ dưới quê lên, và cô em thứ Bảy ở đó từ khi khu này mới thành lập.

Vì ở gần bên chợ nên bầu khí những ngày cuối năm chung quanh nhà thật náo động. Xe cộ qua lại ồn ào. Người mua kẻ bán xôn xao. Ngược lại trong nhà chị Tư chưa thấy sắm sửa gì cả. Tôi cũng hơi ngạc nhiên nhưng cũng không muốn hỏi. Cho đến hôm ba mươi Tết tôi mới biết lý do khi thấy chị Tư chở về nhà một gốc mai kiểng khá lớn với nụ cười hí hả. Tôi chưa kịp hỏi thì chị ấy đã mặt tươi như hoa kể rằng phải chờ đến hôm nay mới mua mai chưng Tết vì ngày cuối năm hầu như ai cũng muốn bán đồ bán tháo những gì còn lại để kịp trở về quê ăn Tết. Chậu mai đẹp mua được nửa giá nhờ ở gần chợ ngày cuối năm. Người mua thì vui vì được chậu mai ưng ý với giá hời. Còn người bán tôi nghĩ chắc không vui chút nào vì công lao chăm sóc bao lâu kể như công cốc vì chắc chỉ bán được với giá gốc chẳng có đồng lời nào.

Cuối năm chợ nhớ lại chuyện tết năm xưa và hình ảnh của người trồng cây kiểng tôi không hề biết mặt nhưng hình dung ra khuôn mặt kém vui của ông lúc bán tháo chậu mai kiểng mà thấy chạnh lòng. Đó cũng là hình ảnh của thánh Phêrô và các bạn chài trong bài Phúc Âm Chúa Nhật tuần này khi trả lời Chúa Giêsu : “Chúng con đã cực nhọc suốt đêm mà không được gì hết”.

Đây có lẽ cũng là kinh nghiệm của nhiều người trong chúng ta. Lăn lộn làm ăn cho những nhu cầu đời sống vật chất tiêu hao hết tuổi đời, nhưng kết quả nhiều khi chỉ là canh thức thâu đêm mà chẳng được gì.

Nếu vậy chúng ta cũng cần học thánh Phêrô với câu kế tiếp “Nhưng vì lời Thầy, con sẽ thả lưới”. Đây là thái độ cần có để thử làm lại trong hoàn cảnh vô vọng. Đêm đã tàn, có nghĩa là thời gian để lưới cá đã qua. Tất cả hoàn cảnh không còn thuận lợi nữa, nhưng thánh Phêrô vẫn nói, “Hãy để hoàn cảnh như nó là, nhưng nếu Thầy đã nói vậy, thì con sẵn sàng thử lại xem sao”. Chúng ta thường hay chờ đợi vì thời cơ chưa đến. Nhưng nếu cứ chờ đợi lúc hoàn cảnh thuận tiện, chúng ta sẽ chẳng bao giờ bắt đầu công việc được. Nên nếu muốn thấy phép lạ chúng ta phải nghe theo lời của Chúa Giêsu khi Ngài bảo chúng ta cố gắng làm thử những cái bất khả thi. Có rất nhiều người bị thất bại trong cuộc đời hay trong công việc chỉ vì bỏ cuộc một bước quá sớm.

Hơn nữa, để bắt được mẻ cá lớn, nghĩa là để đạt được thành công chúng ta cần làm theo ý Chúa. Nếu có một người nào khác nói với thánh Phêrô lúc mệt nhọc thâu đêm mà chẳng bắt được con cá nào rằng ‘Hãy đẩy thuyền ra chỗ nước sâu, và thả lưới bắt cá’ chắc ông thuyền chài nóng tính ấy sẽ quát lên ‘Có điên không vậy, đánh ban đêm mà không được cơm cháo gì, giờ sáng banh mắt thế này có mà bắt bóng chứ cá đâu mà bắt’. Nhưng vì Chúa Giêsu nói nên ngài làm theo. Và vì làm một việc ngược hẳn với kinh nghiệm cả đời làm nghề thuyền chài của mình mà hôm ấy thánh Phêrô đã bắt được một mẻ cá mà suốt đời mình chưa bao giờ bắt được: hai thuyền đầy cá nặng gần chìm.

Do đó để bắt được mẻ cá lớn, chúng ta cần có thái độ khiêm tốn và tin tưởng phó thác hoàn toàn nơi Chúa. Nhìn ra sự bất lực và giới hạn của mình nên thánh Phêrô mới khiêm tốn vâng lời Chúa mà thả lưới chỗ nước sâu và đạt được kết quả không ngờ. Nhưng kết quả không ngờ không dừng lại ở mẻ cá lớn, mà đó là một bước ngoặt trong cuộc đời của thánh Phêrô. Ngay sau đó ngài đã bỏ thuyền, bỏ chài để trở thành ngư phủ lưới người. Từ một người thuyền chài không tên tuổi chỉ vì vâng lời Thầy Chí Thánh, ngài đã trở nên thuyền trưởng của con tàu giáo hội, lướt sóng trên biển đời bão táp, đưa bao người đến quê trời bình an.